

שבועון למידע קיבוץ רמת יוחנן

כאן משה גרטל בייג'ין

חלומות אולימפיים the cube

של רמת יוחנן

קוב – יחידת נפח למדידת כמות מים. מטר על מטר על מטר

The cube, הכינוי שנתנו השחיינים לבריכת השחייה האולימפית בבייג'ין. במקור קראו לה הסינים הבריכה האולימפית של בייג'ין. בגלל צורת המבנה החליטו השחיינים, ולא הסינים, לכנות את המתקן הנפלא הזה, כאמור, the cube. בפנים יושבים בנוחות 17 אלף צופים. עוד כמה אלפים של אנשי תקשורת מאכלסים יציע אחר. בתוך בריכה העונה לכל גחמה ופסיקה של fina. אורך של 50 מ' ושלושה סנטימטר, שני לוחות מגע בכל צד של הבריכה, הופכים את האורך ל- 50 מ' בדיוק. עומק ממוצע של שני

מטרים הופך את המתקן לשיא התייחוס והקידמה. עד כאן בייג'ין. בשבת האחרונה יקירי, דקות לפני יציאתי לבייג'ין, חזרתי להיכן שהכל התחיל, למקורות הנילוס הלבן, או הכחול, ואולי הירוק, תלוי מה נמצא במים באותו זמן. ביקרתי את אחותי שתחייה שירה ושמעתי מרון חוויות סיניות למכביר, הכל כדי להתכונן להלם התרבות המחכה לי בארצו של מאו. מכיוון שכך, הלכתי לטעום שוב טעמים של מים זכים. נכנסתי בקפיצה נחשונים לבריכה, חובט את ראשי בקרקעית נמוכה. אחר כך, כשהתאוששתי מעט, התברר לי שמסביב נאספו הרבה יותר מ- 17 אלף צופים. ברעש מחריש אוזניים חתרתי, וחפרתי ושחיתי גם, מאמין

שאני בדרכי לשיא עולם מדהים, חדש. יריבי לתחרות האולימפית המרתקת לא היו פלפס, או ת'ורפ, וגם לא מנדו (שחיינית צרפתייה). איציק לקח, לקח אותנו בסיבוב הראשון. אמציה נעזר בחבל הפרדה כדי לחלוף על פנינו בדישדוש מעייף, רותה ושירה נאבקו בשערות שכיסו את פניהן, עיוורות לכיוון השחייה כי לא הרכיבו על פניהן משקפת שחייה. הצופים המשיכו בעידוד, רון ניסה למשות את שירה, שהראתה סימני טביעה ראשונים. ואולי רק חלום זה היה. הרגשתי בבית. מאז 1984 אני מקפיד לשחות בכל בריכה אולימפית אליה אני מגיע כשדר. מעדיף להשתין במים במקום מהמקפצה. וכך הפכתי מומחה לטעמם של מי בריכת קיבוץ, ומי בריכה אולימפית, יודע היכן ריכוז הסמים גבוה, ומתי הכלור והמלח מכסים על הכל. ושתן ממלא כל פה. בית, אתם יודעים...

ופתאום בבייג'ין הרחוקה הבנתי – הקוב שלי זו הבריכה הקטנה, העייפה הזו, הוותיקה והזקוקה לשיפוץ אמיתי.

אני יכול לשחות כאן בעיניים עצומות, בלי חשש להיתקל בחפץ חולף, מכיר כל סנטימטר מ-25 המטרים. לא חשוב כמה תהיה הבריכה הזו סוערת, למדתי לשחות בין המשברים, נמלט בזריזות מגל טועה, נמנע מללגום מלוא גרוני מים מעופשים. שחיתי בלוס אנג'לס, בסיאול, וברצלונה, כשטלקי רועם מעלי "הופ קדימה" כאילו מעודד את האחים מלמד, ריכטר, פרוכטר, שוחטוביץ ואסנת שהם. המשכתי באטלנטה, בסידני ובאתונה, מקפיד לטעום וללגום תמיד את המים האולימפיים, וכך גם ב-cube, המים נקיים, שקופים, נהדרים. רק מה, חסר הטעם. הטעם הנחמד של פעם, אותו מצאתי אצלכם ברמת יוחנן. אך איזו שחייה מהנה.

● כאן בייג'ין – משה גרטל.

יוני גלעד - יו"ר ועדת פנסיה

דוח מועדת הפנסיה 1.8.08

כמעט חודשיים חלפו מאז הדיווח האחרון שלי לחברים על ענייני הפנסיה, וזו הזדמנות טובה לשוב ולעדכן.

1. קיצבת היעד ה"סופית"

כפי שדיווחתי בפעמים הקודמות, ועדת הפנסיה עסקה בחצי השנה האחרונה בדיונים בנושא קיצבת היעד "הסופית" של הקיבוץ.

כזכור, במשך כל התקופה שחלפה מאז התחלת התוכנית הפנסיונית של הקיבוץ, נמנענו מלקבוע מהי קיצבת היעד הסופית אליה נרצה להגיע, וכל הזמן המשכנו להגדיל את קיצבת היעד. **כיום קיצבת היעד החודשית (לחבר בעל ותק פנסיוני מלא של 35 שנה) עומדת על סך של 5,700 ₪, צמוד למדד המחירים לצרכן של חודש דצמבר 2006 (בערכים של היום – כ- 6,030 ₪).**

להחלטה בנוגע ל"עצירת" קיצבת היעד משמעויות כלכליות וחברתיות לא מועטות, והוועדה שמעה חברים שהופיעו בפניה והביעו את דעתם בעניין.

בישיבתה האחרונה ביום 27.7.08 קיבלה ועדת הפנסיה את ההחלטה הבאה :

"א. לעצור באופן זמני בקיצבת היעד הנוכחית ולא להמשיך להגדילה, זאת תוך שמירת הגמישות והאפשרות להמשיך הגדלת קיצבת היעד בעתיד (אם יוחלט על כך).
ב. לא להתחיל למשוך קיצבאות בשלב זה.
ג. לבצע פדיונות חלקיים של עודפים שנצברו לפנסיונרים, תוך המשך התחשבות בשינויים עתידיים לרעה, ולאחר התייעצות עם היועץ הפנסיוני ומנהל ההסדרים.
ד. להסמיך את יו"ר הוועדה ואת אחראי הפנסיה לבצע את הפדיונות החלקיים האמורים מדי שנה."
חברים המעוניינים בכך יכולים לפנות אלי לקבלת הסבר על משמעות ההחלטה.

2. מנהל הסדרים

נמשך תהליך כניסת מנהל ההסדרים, חברת "מבטח סיימון", לתפקידו, תוך עבודה מאומצת בעיקר של עדי. אני מקווה כי תהליך זה יושלם במהלך החודשים הקרובים.

3. מינוי סוכן לקבלת מידע

בשבועיים האחרונים נעשתה פנייה לחברים עובדי חוץ לחתום על "כתב מינוי סוכן לקבלת מידע". ברצוני להזכיר כי דבר זה נחוץ כדי שמנהל ההסדרים יוכל לבצע את התפקיד שהטלנו עליו.
אני פונה שוב לכלל עובדי החוץ, לחתום על כתב מינוי הסוכן הנ"ל בהקדם ולהחזירו לתא הדואר של ועדת הפנסיה.
על כלל עובדי החוץ לחתום על כתב זה, ללא יוצא מהכלל, ואין בכוונת ועדת הפנסיה להתפשר בעניין זה.

4. מאזן פנסיוני של הקיבוץ ודוחות אישיים לחברים-שנת 2007

אנו מצויים בעיצומן של הכנת הדוחות הפנסיוניים של הקיבוץ והחברים לשנת 2007. אני מעריך כי במהלך חודש ספטמבר השנה נוכל להשלים את המלאכה.

5. השלמת ותק פנסיוני חסר בתקופת חברות ועבודה מעל גיל 65

בישיבתה האחרונה דנה הוועדה בפנייתו של יהודה טל לאפשר לחברים שלהם ותק פנסיוני חסר, להשלימו באמצעות תקופת חברות בקיבוץ בין הגילאים 65-70. לאחר ששמעה את נימוקיו של יהודה ודנה בעניין, החליטה הוועדה לדחות את הבקשה, ולא לשנות את האמור בתקנון הפנסיה לפיו צבירת ותק פנסיוני בקיבוץ מסתיימת בגיל 65. **שבת שלום.**

ערעור על החלטת הנהלת הקהילה להעלות את מחירי המנות בחדר האוכל

ואת המחיר שאנחנו משלמים לק"מ

בגיליון "ברמה" האחרון התבשרנו על העלאת מחירי המנות בחדר האוכל והעלאת המחיר שאנחנו משלמים לק"מ ("בהתאמה למדד").

אני לא מבקשת לערער על הצורך בעידכון מחירים, אלא על כך שההתייחסות היחידה לגבי הקשר לתקציב שלנו הוא ש"גם התקציב צמוד לאותו מדד".

רק לאחרונה התקיימו דיונים בצוות תקציבים מיוחד שהוקם לבדוק את תקציבי החברים. בכל דיוני הצוות, ובכל הטבלאות השונות שהובאו, חזרו והזכירו את חלקו של הסיבסוד העמוק בשני הסעיפים האמורים, שאיש אינו מכחיש אותו. לכולם היה ברור שזה חלק מהחישוב. לא עבר זמן רב והנה פוגעים בחישוב הנ"ל.

חייבים לשים לב לכך שבחישוב מדד יוקר המחיה (הכללי בישראל) נכללים סעיפים שאינם כלולים בתקציב שלנו (דיור, חינוך ועוד). מכאן, שחלקם היחסי של הסעיפים הנכללים בתקציבנו שונה מחלקם היחסי בסל המדד הארצי, ואני חושבת שרובנו ניווכח שהחלק של כלל הוצאות המזון ב"סל הפרטי" שלנו מגיע לסביבות 40-50%.

אני לא מערערת על הצורך לעדכן את מחירי המנות בחדר האוכל, אלא טוענת שבפועל מדובר על הגדלת הספיגה מתקציב החברים, שגם כך הינו צנוע (ובימים שעוד אפשר היה להשוותו לקיבוצים אחרים יכולנו לראות שהתקציב שלנו צנוע בהרבה מהתקציבים בקיבוצים אחרים), ללא כל פיצוי.

אגב, גם כשהוסיפו לפני כמה שנים 3% "פחת" למחירים בכל בו ובמרכולית – לא הייתה כל תוספת לתקציב החברים.

לפי בדיקה שהועברה אלי ע"י גוטמן, מחירי מוצרים מרכזיים במרכולית ובכלבו עלו בחצי השנה האחרונה בלמעלה מ- 26%, בעוד המדד הכללי עלה באחוזים בודדים. מובן שעל עלייה זו לא קיבלנו כל פיצוי בתקציב. (כמו שכבר נאמר, השפעה של עלייה כזו על התקציב שלנו גדולה בהרבה מהשפעתה על המדד הכללי).

לגבי העלאת המחיר לק"מ – העלאה זו תביא להגדלת הפער בין אותם ש"יושבים על" מכונית במימון הקיבוץ / הענפים / המפעלים / עבודת חוץ וכו', לבין יתר החברים. את ההחלטות בנושא הרכב לא מצליחים לאכוף, ואי אפשר, לטעמי, לעדכן את מחיר הק"מ ללא התייחסות (כן, כן, נוספת) לכל הנושא.

בקשתי לערער לפני הנהלת הקהילה הועברה למנהל הקהילה, ואני מזמינה את מי שחושב כמוני להצטרף לערעור. ●

עידכון סביר

תגובה לגבי עירעורה של רותה בנושא העלאת תעריפים

א. ההצעה הנוכחית זהה להליך שנעשה לפני 5 שנים, ובו היה עידכון מחירי חיוב של הק"מ ושל המנות בחדר האוכל באותה צורה בדיוק (עלייה בגובה הצטברות המדד במשך התקופה שחלפה), כך שלפי הבנתי אין כאן תקדים ואין סטייה ממה שנעשה בעבר.

ב. אין זה נכון שלא עודכנו זיכויים לחברים ולא ניתנו תוספות באופן ישיר:

1. רק לפני שנה וחצי הועלה התשלום לקרן ההשתלמות ב 50% (מ - 400 ₪ לחודש ל - 600 ₪ לחודש) ולא הועלתה לחברים שמקבלים קרן השתלמות ממקור אחר! העלאה זו עלותה לקיבוץ כ - 600,000 ₪ לשנה. (שש מאות אלף ₪ לשנה!!).

2. רק לפני חצי שנה הועלה תקציב היחידים בקיבוץ באופן משמעותי. העלאה זו נעשתה ע"י צוות ציבורי, שמצא שיש לתקן את התקציב הניתן לבודדים. העלות לקיבוץ - 500,000 ₪ לשנה (חמש מאות אלף ₪ לשנה!!). **אין בהערה זו התייחסות למעמדה של רותה כיחידה, אלא לגופו של עניין - עידכון תקציבים.**

3. ולא נשכח את הבונוסים שניתנו במהלך ארבע השנים האחרונות, ישירות לחברים, בעלות של כ - 20 מיליון ₪ !!!

4. העידכון הנוכחי נעשה לאחר 5 שנים. יש לזכור שבמשך שנים אלו חברים קיבלו את הזיכוי הזה באופן שוטף בתקציבם ובצמוד לעליית המדד. זאת אומרת שכל החברים כבר "הרוויחו" את התיקון המוצע.

ג. "רכב צמוד" – כידוע, נדחתה הצעת המזכירות בנושא זה, שכללה גם השתתפות של בעלי רכב צמוד, בקלפי ע"י כלל חברי רמת יוחנן! לדעתי, לאור כך זה אינו נימוק לגיטימי מכיוון שאם זו אכן בעיה, שיקומו חברי רמת יוחנן ויצביעו.

ד. ההעלאה המוצעת במחירי מנות בחדר האוכל, שהיא צנועה מאוד, לעומת עליית מחירי המזון במרכזית מעודדת שימוש בחדר האוכל. להערכתי זה שילוב הטוב עם המועיל.

ה. עידכון תקציבי למחירי תשומות שונות (למשל מזון): אני לא מכיר דרך אחרת מלבד הצמדה למדד המחירים לצרכן (כפי שקיים ברמת יוחנן) ובמקרה שלנו העידכון הוא רק כלפי מעלה. אשמח לקבל הצעה אחרת לעידכון תקציבי.

לסיכום

אין בהצעה זו יצירת אפליה בין החברים.

בהצעה זו יש עידכון סביר של עלויות לגבי החברים, ואין כאן הטלה של סכומי עתק על התקציבים.

יש לזכור כי הקיבוץ אינו "חבית ללא תחתית", ומחובתנו לדאוג לכך שמערכת הכספים תהיה מאוזנת, וערוכה לטפל בכל מיגוון הצרכים והדרישות שקיימים לקיבוץ שיתופי מגוון ובעל מערכת עיסקית רבת היקף. ●

שֶׁ קִיעָה שֶׁ לִזְהָב

שֶׁ דָּה נֶעֱזָב
כְּשֶׁ יֵר טָרָם נִכְתָּב,
כְּפֶסֶל הַנֶּצֶב
מוֹל גּוֹשׁ שֶׁ יֵשׁ אֵשׁ רַ לֹא נֶחֱצָב.

רְסִיסֵי מַלִּים
מִלְעֵנִי שֶׁ בָּלִים
אֶבֶק מִתְּמָר מִלֶּהֱבִי אֶזְמַלִּים,
כְּטֹל הַגּוֹלֵשׁ מִמַּחֲלָפוֹת וְעָלִים
יְדֵי הַיּוֹצֵר יְנִיבוּ פָרִי הַלְּאִים.

בְּאוֹת יוֹת תּוֹכֵן לְצִקָּת בִּסְבֹךְ הַגִּיגִיו
דְּמוֹת לְגִלְף טָרָם רְאוּהָ עֵינָיו
לְהַצֵּמִית לְתָם מִרְגְּבֵי אֲדָמוֹת יו
יוֹמוֹ טָרָם יתָם כְּשֶׁ קִיעָה שֶׁ לִזְהָב.
29 \ 7 \ 08 רֵאוּבֵן עֲזַרְיָאֵלִי

ועדת חברה - תקנון

1. בחירת הוועדה

- א. מרכז הוועדה והוועדה יומלצו בפני האסיפה על ידי מש"א ויועברו לאישור האסיפה והקלפי.
- ב. תקופת כהונת הוועדה שנתיים, וחבריה רשאים להיבחר לתקופות כהונה נוספות ללא הגבלה.
- ג. בוועדה ישב מזכיר הקיבוץ.

2. תחומי טיפול

- א. נושאים שבין חבר לחבר.
- ב. נושאים שבין חבר ובין ממלאי תפקידים, או מוסדות.
- ג. ייזום דיונים בנושאים חברתיים.

3. נושאים שבין חבר לחבר

- א. הוועדה תדון ותחליט בנושאים שבין חבר לחברו שהופנו לטיפול או שהיא יזמה הטיפול בהם, בכפוף להסכמת החברים הנוגעים בדבר.
- ב. החבר הנוגע בדבר והמזכירות – לאחר שמיעת נימוקי הוועדה – רשאים לערער על החלטת הוועדה בפני האסיפה.

4. נושאים שבין חבר וממלאי תפקידים או מוסדות

- א. בסמכותו של רכז הוועדה, שאינו מזכיר הקיבוץ, להחליט שלא לצרף את מזכיר הקיבוץ לישיבות מסויימות, בהן עולות סוגיות הקשורות למזכיר ולסוגיות נוספות ע"פ שיקול דעתו.
- ב. הוועדה תדון ותחליט בנושאים אלה לפי בקשת החבר או ממלא התפקיד או המוסד.
- ג. הוועדה אינה מהווה ערכאת עירעור על נושאים שנדונו והוחלטו במזכירות, לרבות בנושאים אישיים, אבל אם תמצא לנכון תיזום דיון משותף עם המזכירות.

5. ייזום דיונים וקבלת החלטות בנושאים חברתיים

- א. הוועדה תדון ותביא הצעותיה בתחום זה בפני ממלאי תפקידים או המוסדות הנוגעים בדבר ותיידע את המזכירות לגבי יוזמתה.

6. כללי

- א. מרכז הוועדה ירשום וישמור בקלסר מסודר פרוטוקולים של דיוני והחלטות הוועדה.
- ב. הוועדה תודיע על החלטותיה לכל הנוגעים בדבר, בכתב.
- ג. הוועדה אינה חייבת לנמק בכתב את החלטתה.
- ד. בהחלטות להן השלכה כספית וחברתית תיבדק המשמעות עם המוסדות המתאימים בקיבוץ.
- ה. הוועדה תהווה זרוע נוספת שהמזכיר יוכל לפנות לעזרתה בגיבוש הצעות בעלות השפעות חברתיות שיגיעו למזכירות. ●

הבהרה בנושא ניהול טרקטורם

עם התרחבות הפעילות של קניית ומכירת ציוד חקלאי בטרקטורם, שהוקמה ביוזמתו הברוכה של דורון יפה, התעורר הצורך בהכנסת גורם ניהולי נוסף לענף. הניסיון הראשון לא עלה יפה מסיבות שונות. ההנהלה הכלכלית, יחד עם הנהלת הענף, ממשיכים לחפש מענה לצורך זה. על הרקע זה התעוררו לאחרונה חילוקי דעות. כמו כן יש נושאים נוספים שעומדים על הפרק, ובהם הפיכת הענף לחברה והוצאת הפעילות הכספית שלו מהמערכת הכללית של הקיבוץ, על מנת להבטיח את הקיבוץ במידה וח"ח תהיה הסתבכות והסדרת נושאי הביטוח והאחריות שהענף נותן על המוצרים שאותם הוא מוכר. סביב הנושאים האלה הייתה כאמור התלהטות רוחות וחילופי האשמות בין הענף וההנהלה הכלכלית. הנושאים בוררו השבוע, טופלו בנחישות, הובהרו והוסדרו על ידי המערכת.

דרך הטיפול להבא מקובלת היום על כל הגורמים הנוגעים בדבר. ●

אבנר אחיטוב

קצת עובדות

בעיתוני התנועה הקיבוצית (הדף הירוק והקיבוץ) יש כתבות רבות שבהן דנים בשינוי בקיבוצים. מחד, כותרות גדולות על חבר שתבע בבג"ץ את קיבוצו בגין השמטת פסיק בתקנון השינוי, מצד שני, כתבות עם כותרות יותר קטנות אך עם אינפורמציה יותר חשובה, לפעמים חיובית ולפעמים שלילית. אני ממליץ לכל החברים לקרוא כתבות אלו ובעזרתן לנסות להבין יותר טוב על מהות השינויים בקיבוצים. למשל השבוע קראתי את כתבתו של ארנון לפיד על קיבוץ רמות מנשה.

להלן שני ציטוטים:

החבר גיא מספר: "כגורמי המהפך החיובי שחל בעשור האחרון ברמות מנשה אני מונה שלושה דברים טובים שקרו במקביל: ראשון היה השינוי (ב- 2002), המעבר לרשת ביטחון, שאוטומטית חסך לנו 3-4 מיליון ש"ח, בזכות התייעלות, קיצוצים בדמי המחיה והעלייה במשכורות של החברים (הכוונה לחלק שמועבר לקיבוץ)...". לאחר עוד הרבה תשבחות עצמיות והסבר על הקליטה המסיבית, גידול בלידות, התנדבות של חברים, מעורבות חברתית וכדומה, מסכם החבר אברשקה (בן 84, ממייסדי הקיבוץ): "קרה לנו דבר נהדר. תמיד היינו קיבוץ טוב, אבל עני, עכשיו אנחנו קיבוץ עוד יותר טוב, וכבר לא עני". אותו חבר אמר בתחילת הכתבה "בהתחלה הרגשנו שגנבו לנו את הקיבוץ, היום אנחנו כבר מבינים..."

לכן אני מציע – בואו נזמין חברים מקיבוצים שעשו שינוי (או שניסע אליהם) ושהם יספרו לנו על רגשותיהם, עובדות, עובדות, ועוד עובדות ובסוף גם עצות עבורנו. ויפה שעה אחת קודם. ●

ירמיהו

געגועים לעבר שאיננו

הם לא תוכנית עבודה

בשבוע שעבר פירסמתי בעלון רשימה, מחוייכת בחלקה, תמימה בחלקה, טיפשית ברובה, שתבשילה הוקדח, כמובן, בדמיוני הפרוע. לכאורה, הקשר בינה ובין המציאות העכשווית שלנו היום הוא מיקרי בהחלט. ולא היא!

הרשימה נכתבה ברצינות ומתוך כאב אמיתי, והיא גם לא הצחיקה אותי. בכלל לא! אם היה מי מבין החברים שניסה לנחש מיהו אותו חבר ששימש לי כאבטיפוס לדמותו הפאתטית של החבר ז' ולא הצליח, אז הנה אני הולך לגלות לו את הסוד: ה - ז' הזה הוא אנחנו. כולנו. כל מי שקם כל בוקר אל המציאות ה"בועתית" שלנו, ממשיך בחידלוננו המוחלט כאילו עולם כמנהגו נוהג ושום דבר לא קורה, ושב לחידלוננו מתוך מחשבה מה עוד "מגיע לי".

ולכאורה באמת הכל טוב. מה זאת אומרת הכל טוב? נהדר, סבבא, אחלה, לא יכול להיות יותר טוב, הכל מצויין. חברה קיבוצית שיתופית נפלאה, עזרה הדדית לעילא, חדר אוכל חופשי (כמעט) מתפקד מתוך קרן שפע פראית שלא תיגמר כנראה לעולם, תקציבים נדיבים, מים מים בלי שעון, נסיעות ורכב בלי זמן, בריאות טפו, טפו, טפו מעל ה"סל", שירותי רווחה וסיעוד מעל המקובל, אירועי ספורט, טיולים, ימי כייף וגיבוש, ניצול נאה של שעות הפנאי (גם בתוך שעות העבודה), סירה בלי חשבון, נסיעות לחו"ל וחופשות ופגרות, ונופש קיבוצי בתורכיה, ובנוס וקרנות, וקבלות שבת - שיתפוצצו הקנאים. קוואדראט מטר בקומה אחת או שתיים בלי ארנונה, דשאים ונוי ובריקה, חגים וזמנים לששון, תרבות פנימית ותרבות חיצונית, מופעים, מקהלה. וכל הקיבוץ על הבמה פעמיים בשנה, זיקוקין, מזרקות מים ואש, ופרי גני הנה הבאתי, ושה וגדי, והבנות במחול המחניים, והנערים מסתבכים ברגליים, וזקני הכפר עם אישיאס וחגורת גב, קוצרים ברינה ועודרים בדמעה את ים השבולים היבשות שהשאיר להם עומרי רימון בחג העומר... נפש מי לא תהמה, לב מי לא ייכמר... ואני באמת לא רוצה לקלקל לאף אחד את החגיגה הקולוסאלית הזו, כי היא באמת באמת חגיגה, והיא הושגה "גם", לא רק, אבל גם, בזכות (סליחה על הצורך בתיזכורת הזו למי שזה מקרוב הגיע לכאן ונדמה לו שבזכותו הכל קיים) בעבודה ויזע וחזון של חברים יקרים שכבר נחים היום בחורשה (ולא זכו לשפע הזה).

אך אני, יכני הרעם, עוכר שמחות שכמוני, לא משוכנע שאכן זוהי כל התמונה, וחושב שדווקא היום כשטוב לנו, כשכל כך טוב לנו מבחינה חומרית (!) ואנחנו לא מכינים את עצמנו אל מחר

משתנה שנגרע מרגע לרגע, ובלי הובלה ראויה שיודעת מה היא רוצה ולאן היא רוצה להוביל, אנחנו גורמים לעצמנו עוול גדול. ואני מתכוון לעוול המוסרי, שתוצאותיו הן קילקול אמות המידה המוסריות, שלנו שאנחנו כל כך מתגאים בהן.

חברים שלי, האם אנחנו לא רואים מה קורה בחצר שלנו? הפכנו לעם של אדונים, מנהלים ומעסיקים. עבודות פשוטות הן כבר לא בשבילנו, גם לא, ר"ל, בשביל מי שלא מסוגל לשום עבודה אחרת. 150 פועלים שכירים משרתים אותנו בכל מערכות חיינו (!!!) באין החלטות חד משמעיות איש הישר בעיניו יעשה? וזה מתחיל מהדברים הפעוטים ונגמר בגדולים. החל מתהליך קבלה לחברות שהוא מוזר במקרה הטוב, מהסדרי מועמדות, ותושבות, ואורחות, שונים ומשונים ובלתי אפשריים, שנמשכים ללא הגבלה ובלי תכלית, הסדרים אחרים שאינם עומדים בצוק העיתים, "פיצוץ" ענפים בחברים לא נחוצים, "המצאת" מקומות עבודה מגוחכים, "טיולי קניות", טיפולים, סידורים ושאר ירקות במשך יום העבודה, אי מילוי חובות של תורניות, אבטלה סמויה ולא סמויה, יום עבודה שהוא חצי יום במקרה הטוב, לגיטימציה של "השלמת" התקציב בצורות שונות, חוסר יכולת להתמודד עם פירוש מסולף של אורחות חיינו, נוהגים שמעולם לא היו מקובלים אצלנו, חזרה בתשובה, ולאחרונה גם מרד באוטוריטה המרכזית של סדרי מינהל וקבלת החלטות תקינים, ועוד ועוד סטיות שהדעת לא סובלת.

כל המקרים האלה לא נולדו יש מאין. הם ממלאים חלל גדול שנוצר, והם כמו ילד קטן שבודק גבולות, במידה ולא נציב להם את הגבולות הברורים, שאנחנו כחברה מסוגלים לעכל, לשאת ולסבול, **הם ייקבעו את העובדות בשטח**, ומשעה שייתקבעו, באמת לא נוכל יותר להתמודד איתם בשום צורה שהיא.

ההתרשמות שלי היא כמובן אישית. היא התרשמות של חבר מהשורה, אבל נדמה לי שאני לא עיוור. יחד עם זאת אני לא משוכנע שאני רוצה להיות החבר ז' שקם בבוקר, לא עושה כלום וחוזר אל המיטה, שמחכה לו בציטנות כמו כלב נאמן בביתו, אחרי שסיים "יום עבודה מפרנס שכזה", ועוד חושב על "מגיע לי". אני לא מוכן לצרף את קולי למקהלת שומרי החומות הנזעקים על כל דבר רק לא ולא ולא. זו התנהגות חסרת אחריות. מה שהיה היה. את העבר אין להשיב. היום יש מציאות חדשה, שצריך להתמודד איתה בכלים אחרים. בכי, געגועים וחלומות לעבר שאיננו עוד, טובים לנפש נעגמת, הם לא פרוגרמה לעשייה נכונה וצודקת.

זה לא סוד שקשה מאוד לתפעל היום את המערכת הקיבוצית המורכבת, אם בכלל. ולכן הייתי רוצה להביע תמיכה בהנהגה שלנו, ואולי, בניגוד לאומרי הלאו המוחלט על כל דבר, אני מסתכל ורואה את העשייה העצומה שנעשית בכל פינה ואומר: התברכנו (כן, בפירוש כך!) בהנהלה מוכשרת, שעושה ומקדמת עניינים בלי יח"צנות חרף הבכיינות והיללות, הנהלה שפועלת במציאות כמעט בלתי אפשרית. ויסלחו לי כל שומרי החומות, אולי אני קהה חושים, אך אין לי הרגשה שמישהו "שם למעלה" רוצה לגנוב לי את הקיבוץ. אין לי הרגשה שמישהו מהם רוצה לעשות מחטף, (וגם אם ירצה, יש לו בקלפי אצבע אחת, בדיוק כמו שיש לי), או "לסדר" את

ציבור בוחריו, או לעשות לי משהו מאחורי הגב, או אני לא יודע מה. אין לי ספק קל שבקלים לגבי יושרתם של החברים אותם בחרנו, ואני רוצה לחזק את ידם.

מה שכן, השורות חסרות ויש למלא אותן במהירות האפשרית באנשים הכי טובים שיש לנו היום. להמשיך ב"שב ואל תעשה כלום", ולתת לעובדות בשטח לכרסם ולהשתלט עלינו, הוא לוקסוס גדול מדי היום... ●

להתכונן בזמן . . .

להורי תלמידי כיתה א' ושאר הכיתות.

אבקש להעביר לכלבו את רשימת הציוד הנדרש לשנת הלימודים הבאה כדי שנוכל להכינו בזמן. תודה. ישראל עוזרי. ●

תודה

משפחת רייזנר מבקשת להביע את הערכתה, ולהודות לכל מי שהיה לו חלק באירגון סידורי טקס הלוויה של אביהם, **אלי רייזנר ז"ל**. לחברים שהשתתפו בלוויה, ועזרו בהתכנסות לאחריה במועדון. תודה מיוחדת לצוות העובדים ב"חמדת אבות", על היחס החם והטיפול האנושי להם זכה אלי בעת שהותו שם. **חנה, זכי, אורי וששה**. ●

אין משיחין בשעת הסעודה

לאחר החלפת התקרה באגף הצפוני של חדר האוכל, הגיעו תלונות על רעש גדול יותר באגף זה עקב ההחלפה. ביצענו בדיקה בנושא הבידוד לרעש בין התקרה החדשה, העשויה גבס, (לא ניתן לבדוק את התקרה הישנה שפורקה) ובין התקרה שבחלק המרכזי של חדר האוכל שעשויה מתכת.

תוצאות הבדיקה מראות שהתקרה בחלק המרכזי של חדר האוכל בולעת את הרעש ב - 15% פחות מאשר התקרה החדשה. יחד עם זאת, נראה אם ניתן לבצע שיפור בנושא זה. בינתיים מומלץ לדבר ולאכול יותר בשקט. דניאל פרי. ●

אמציה כרמון

לתדלק בטוח

הקיץ בעיצומו ואחד המקומות היותר מסוכנים מבחינת בטיחות אש זוהי תחנת התדלוק שלנו. להלן מספר כללים לתדלוק בטיחותי, מתוך פרסום של ארגון NFPA *, כפי שעובדו ע"י מרכז המידע של המוסד לבטיחות (עם הקיצורים והתוספות המתבקשים):

- # יש לדומם את מנוע הרכב בעת התידלוק.
- # אין להרשות לילד לתדלק – הדלק רעיל, וילדים כידוע יותר רגישים.
- # בזמן תידלוק אין לעשן, ואין להדליק סיגריה – גם לא בתוך מכונית סגורה.
- # בעת תידלוק אסור להפעיל טלפון סלולרי, או מכשיר קשר, מחוץ לכלי הרכב.
- # מנגנון הפייה של צינור התידלוק עוצר באופן אוטומטי את זרימת הדלק לפני הגעתו לשפת המיכל כדי להשאיר מרחב להתפשטות. לכן, אין להמשיך ולמלא מעבר לנקודת העצירה הזו.
- # לאחר סיום פעולת המילוי יש להשאיר את פיית המילוי בפתח המיכל מספר שניות, כדי למנוע שפיכת דלק מחוץ למיכל בעת הוצאתה.
- # בזמן תידלוק אסור להיכנס לרכב או לצאת ממנו, כי בחיכוך הבגד בריפוד של המושב עלול להיווצר חשמל סטטי שיגרום לניצוץ. אם בכל-זאת חייבים להיכנס, יש קודם לכוך לפרוק את מטען החשמל הסטטי ע"י נגיעה בחלק מתכתי המרוחק מפתח מיכל הדלק.
- # אם פורצת אש בזמן פעולת התידלוק, אין להוציא את פיית הצינור מפתח המיכל, יש לעזוב מייד את המקום ולהזעיק עזרה.
- # כל האמור לעיל מתייחס גם למילוי דלק במיכל נייד (כזה שאינו מחובר לרכב), ואז חייבים שיהיה על הרצפה כדי למנוע התזת דלק בחלל הרכב.
- * NEPA – האירגון האמריקאי לבטיחות אש. ●

הבהרות ותזכורת למתלוננים

- לאור תלונות חוזרות ונישנות של חברים בנושאים של פירסום חומרים בעלון, צנזורה ותודות כלליות, הריני להודיע ברבים פעם נוספת:
1. על ביטוי של חברים בכתובים אין צנזורה ואין כוונה להגביל בשום צורה, למעט עלבונות אישיים וכוונה לפגיעה אישית.
 2. כשיש בכתובה של חבר התייחסות אישית לעשייה של אדם זה או אחר, חבר או לא חבר, שמצריכה תגובה, החומר הכתוב יובא בפני האדם שאליו מתייחס הכותב על מנת לקבל את תגובתו. זה אך טבעי ומתבקש.
 3. קטעים מתוך האינטרנט, או העיתונות, או ספרי שירה וכל כיו"ב, יובאו במשורה מאוד מאוד, ועל פי החלטת העורך בלבד. זו זכותו וגם חובתו.
 4. העלון איננו חוברת זיכרון, ובמקרים המצערים כשאדם הולך לעולמו נשתדל לכבד את זיכרו במידה הנכונה, על פי הבנתנו ומצפוננו, כמו שעשינו תמיד.
 5. יש להרבות בתודות אישיות בין אדם לחברו, כמה שיותר, וכל המרבה הרי זה משובח. התודה האישית שבין אדם לחברו היא לא מעניינו של כלל הציבור, לא כל שכן מכתבי תודה אישיים שהחברים מקבלים מדי פעם. בעלון יש מקום לתודה מיוחדת, שאופיה כללי קיבוצי ועניינה חורג מעבר ליומיומי. תודה שהיא מאמץ ותרומה מיוחדים, מעבר ליום העבודה הרגיל.
 6. לי אישית אין שום כוונות לנהל ענפים אחרים, ואני מבקש מכל מי שחושב שהוא יודע יותר טוב איך עושים, מה וכמה, מה טוב, ומה לא טוב, להשתדל לעשות את זה בתוך הענף שלו, בואו לא נתערב אחד בעבודה של השני וייטב לכולנו.
 7. מאידך, אני לא אולמרט! לא נאחז בקרנות המזבח!

כל מי שרוצה לערוך את העלון במקומי מוזמן לעשות זאת! שרק יאמר רוצה אני!
ברצון אפנה לו את כסאי, את המחשב, ואעמיד לרשותו את כל ניסיוני ועזרתי ככל שאוכל, ובא
לציון גואל. ירמיהו. ●

ש י נ ו י י ם ב ע נ ף ה ר כ ש

חגי לקח קיבל על עצמו לרכז את נושא הרכש בקיבוץ. חגי יחליף את איציק אדרי, שמילא את
התפקיד מספר שנים. מרכזי הפעילויות מתבקשים לפנות לחגי בכל רכישה בעלת נפח כספי
ראוי, כדי שנוכל לבצעה בעלות נמוכה וחסכונית. דניאל פרי. ●

ז י ה ו י א ב י ד ו ת

מתאריך 8.8.08 עד 15.8.08 ייערך במחסן הבגדים, זיהוי בגדים לא מסומנים, וכאלה שנפלו
מהם הפתקים.
מתאריך 21.8.08 עד 22.8.08 תהיה מכירת בגדים שנשארו במועדון לחבר בשעת הארוחות.
עובדות מחסן הבגדים. ●

ד ר ך צ ל ח ה !

מתת קפולניק יוצא לשנת שירות בחצבה, להדרכה בחברה
להגנת הטבע.
עופר חורש יוצא לשנת שירות, לעבודה ב"חבצלת
השרון" - פנימיה לילדים בסיכון גבוה.
תהא דרככם צלחה ועבודתכם מועילה, פוריה ומעניינת. ●

פ ש ט מ ד י ם

צח גפן השתחרר מצה"ל
ברוך שובך הביתה בשלום. ●

מועדון הרכיבה של רמת
יוחנן
ועדת תרבות מזמינים:
אירוע הסיום של קורס
מדריכי רכיבה מערבית קיץ
2008.

האירוע יתקיים ביום חמישי 14/08/08

בשעה 17:00 באורווה.

בתוכנית:

מופע סוסים מרהיב,
הענקת חניך מצטיין,
ברכות קצרות,
במקום יוגש כיבוד קל.

ברמה"

עריכה – ירמיהו בן צבי.

הקלדה ושיכפול – שרה'לה זית

שבת שלום !!!

barama2@ry.org.il

הכתובת של העלון באתר האינטרנט של רמת יוחנן

www.ramat-yohanan.com/barama

איורים מתוך הספר "ארץ הקיבוצים" - שמוליק כץ

חוברת איורי עלונים - מושיק לין, ושונים.